

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

VINH DỰ CỦA NHÀ THƠ, NHÀ BÁO

Lễ trao tặng phẩm của Hồ Chủ tịch cho "Thi sĩ Bút chiến đấu" Tú Mỡ, được diễn ra trong đêm vui chia tay của lớp viết báo Huỳnh Thúc Kháng. Ngoài học viên còn có mặt các vị khách do báo Cứu quốc Trung ương mời dự lễ trao tặng phẩm này.

Ông Xuân Thủy, chủ nhiệm báo Cứu quốc giới thiệu sự nghiệp văn chương của nhà thơ:

"Trong lúc một số người trong nhóm "Tự lực văn đoàn" đi theo con đường khác, nhà thơ Tú Mỡ cùng Xuân Diệu, Thế Lữ... đã dùng ngòi bút chiến đấu cho quyền lợi chính đáng của dân tộc. Trong lúc có những nhà thơ hăm hở đi tìm kỹ thuật bí hiểm, nhà thơ Tú Mỡ vẫn "bình cũ rượu mới" phụng sự đại chúng. Thơ ông giản dị, dễ hiểu được nhiều người ưa thích. Vì vậy mà được Hồ Chủ tịch ban khen".

Mọi người chăm chú ngắm quyển sổ xinh xắn mà ông Xuân Thủy vừa giới

"Đây là một chiến lợi phẩm mà anh em bộ đội thu được ở đồn địch gửi dâng Hồ Chủ tịch".

Quyển sổ bọc da màu nâu, gáy lấp lánh vàng. Trang đầu có mấy chữ tự tay Hồ Chủ tịch đề: "Tặng Bút chiến đấu, tháng 6 năm 1949 - Hồ Chí Minh" có dấu đỏ hình vuông nhỏ xíu, rất nên thơ.

Đặt quyển sổ xuống bàn, ông Xuân Thủy nhường lời cho ông Đỗ Đức Dục. Với giọng sang sảng, ông Dục đọc thư của ông Tổng bộ Việt Minh Hoàng Quốc Việt khen ông Tú Mỡ. Rồi thay mặt Tổng bộ Việt Minh trình trọng trao tặng phẩm. Ông Tú Mỡ run run, xúc động, cầm quyển sổ không biết nói gì, sau ông đem chuyện làm thơ ra kể.

"Trước tôi làm thơ chỉ có ý định nghịch ngợm, sau có anh khuyên tôi nên đem đăng báo. Một dạo thì tôi nhận được thư của các cô ca tụng (ông cười, cử tọa cũng cười hóm hỉnh). Có cô gửi biếu quà, có cô hẹn gặp mặt (mọi người vỗ tay rào rào, cười khá to). Tôi thú lắm. Kháng chiến, một hôm đi chơi tình cờ tôi gặp một chị dân quê, ru con bằng thơ của tôi. Tôi càng thú. Mới đây thấy nhiều người đi tìm thơ không vắn lời mới. Tôi tự hỏi không biết thơ mình còn hợp thời nữa không. Tôi lo là tôi bị lạc hậu mất. Một hôm đi tắm về, bác Đỗ Phồn vỗ vai tôi: "Này khao đi, Hồ Chủ tịch ban khen cậu đấy". Biết bác Phồn hay đùa dai (mọi người cười khoái trá) tôi không tin. Sau, được anh Xuân Thủy cho biết, tôi sướng quá. Thì ra Tú Mỡ chưa hẳn đã là đồ vút đi!

Được Hồ Chủ tịch khuyến khích, tôi thêm vững lòng, thêm sức lực để phụng sự dân tộc. Trước kia có bao giờ tôi suy luận thế nào là duy vật, thế nào là duy tâm, chỉ biết rằng khi nghĩ đến một niềm vui tin tưởng tuyệt đối với tôi vẫn không thay đổi, nhưng có điều khác là Đức Chúa trời của tôi bây giờ không hẳn là Đức Chúa trời của tôi ngày trước. Bây giờ Hồ Chủ tịch là Đức Chúa trời của tôi" (mọi người vỗ tay rất lâu).

Rồi nhà thơ kết luận: "Hồ Chủ tịch khuyến khích tôi, Tổng bộ Việt Minh lại cố ý khuyến khích rộng hơn, tại sao tặng phẩm này lại không gửi đến báo Cứu quốc hay Sở Thông tin là nơi tôi làm việc? Tại sao Tổng bộ Việt Minh lại trao cho tôi ở giữa lớp học Huỳnh Thúc Kháng này? Đó là tặng phẩm không phải chỉ để khuyến khích riêng tôi mà còn để khuyến khích chung cho các anh chị em học viên làm báo chúng ta đấy!". Mắt bốn mươi hai học viên sáng lên như hứa hẹn: Quyết noi gương bác Tú Mỡ! Tiếng vỗ tay, tiếng hát, tiếng cười tung bừng nổi lên chào mừng nhà thơ đại chúng.

(Theo báo Cứu quốc)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

